

[E. Friis.]

sultat ringe, det vil sige tilsyneladende ringe; thi den i Dag foreliggende Betænkning viser, at der hos alle Parter i Udvalget har været baade Ønske om og Vilje til at skrive en god og virkningsfuld Lov paa dette noget vanskelige Omraade.

Som Udvalgets Ordfører vil jeg derfor gerne give Udtryk for min Tak for godt Samarbejde, en Tak til saavel den højtærede Justitsminister som Udvalgets Medlemmer for det Sindelag, de har ladet nedfælde i det foregaaende gode Arbejde, som klart viser, at Fjenskab mod Hundene og Trang til at skabe Irritationsmomenter for Hundeejerne ligger os saare fjernt. Til Gengæld har Forstaaelsen af, at der her virkelig foreligger Forhold, der kræver Orden og System, været levende hos alle, saaledes at i den Aand har man i Udvalget med rig Støtte af Ministeren været i Stand til i en Række Møder at finde hinanden og vist, som, jeg maa sige, et glørværdigt Eksempel for det andet høje Ting, at vi her har evnet at løfte Sagen ud over alle Partirammer og gøre det med et saadant Resultat, at vi maa kunne nære sikkert Haab om, at Lovforslaget, naar det nu atter vender tilbage til det høje Landsting, ogsaa der kan samle alle Partier til uforandret Vedtagelse.

Jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere et Par Paragraffer

Formanden: Det er antagelig ikke Lovforslagets Paragraffer, der er Tale om, thi dem maa jeg antage Medlemmerne har gjort sig fortrolige med.

Ordføreren (E. Friis): Jeg bliver nødt til at citere enkelte af dem med Formandens Tilladelse for at komme ind paa det, jeg vil nævne.

Formanden: Er Taleren ikke i Stand til at nøjes med at henvise til de enkelte Paragrafnumre?

Ordføreren (E. Friis): Det skal blive meget kort.

Formanden: Citater maa være meget korte.

Ordføreren (E. Friis): Det var ogsaa det jeg bad om. Lovforslagets bærende Retningslinier er for det første Anmeldelsespligten for Hunde, dernæst Ansvarsforsikringspligten for alle Hunde, fremdeles at alle Hunde skal bære Hundetegn i deres Hals-

baand, og Fastlæggelse af Ansvar for at overtræde Bestemmelserne. Dertil er føjet, saaledes som der stod i det første for Landstinget forelagte Forslag, Bestemmelsen om, at hvor der paa Landet i en Husstand kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri, uanset om Hunden er stor eller lille.

Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa en Gennemgang af selve Lovforslaget, for det er sket fyldestgørende ved første Behandling. Jeg skal kun nævne de Paragraffer, hvortil der foreligger Ændringsforslag, og gøre nogle Bemærkninger hertil.

I Erkendelse af Anmeldelses- og Ansvarsforsikringens Nødvendighed foreslaas der til § 1, Stk. 1, 2den og 3die Linie, at Tidsperioden for disse Pligters Efterkommelse ændres fra 1 Maaned til 14 Dage. Denne Skærpelse er logisk og i Overensstemmelse med Lovforslagets Aand og Mening.

I § 1, Stk. 3, 2den—3die Linie, udgaar Ordene: „saafremt Hunden er afgiftsfri, skal Tegnet tillige være forsynet med Ordet „Afgiftsfri“. Dette maa anses for upaakrævet; det er unødvendigt at beholde denne Bestemmelse i Loven, og derfor foreslaas den slettet.

I samme Stykke foreslaas de 2 sidste Linier affattet saaledes: „Besidderen skal i hvert Aars Januar Maaned forny Tegnet“ o. s. v. Denne lille Ændring var meget ønsket og er foranlediget af Politimyndighederne i København, som derved vil opnaa et fastere og klarere Støttepunkt for Paatale i Stedet for den hidtidige valne og vage Form, hvor disse Myndigheder har maattet anvende Anmeldelsesparagraffen, Anmeldelsespligten for at ramme visse Forsømmeligheder paa effektiv Maade, idet det faktisk var Betalingsundladelse, det gjaldt.

§ 3, Stk. 2 og 3, indeholdt tidligere Bestemmelsen om, at hvis nogen havde mere end een afgiftspligtig Hund, svaredes der dobbelt Afgift af dem alle, og at Hundeejere, der var Medlemmer af andres Husstand, skulde betale det dobbelte af den i Stk. 1 fastsatte Afgift. Dette er nu samlet i et Stykke, som lyder saaledes: „Holdes der i samme Husstand mere end een afgiftspligtig Hund, svares der dobbelt Afgift af dem alle“. Herved er angivet, at den Omstændighed, at et Medlem af en Husstand holder en Hund, medens Husbonden ikke har nogen, ikke bør stille den paagældende ringere i hvert Fald end i alle andre Tilfælde, hvor Ene-Hunden er afgiftsfri. Hvor der i en Husstand er mere end en Hund, svares der derimod dobbelt Afgift af dem alle; ogsaa hvis de holdes af forskellige Medlemmer af den samme Husstand.